

understregede man, at den Løsning, det daværende Lovforslag tog Sigte paa, nemlig at lade Personbanegaarden ligge paa den gamle Banegaards Terrain, egentlig er den eneste praktiske. Naar man nu i 1914 hævder, at der ikke kan tilvejebringes en for Nutiden og navnlig for Fremtiden tilfredsstillende Løsning uden at lægge det hele ned i Mølleengen, saaledes som Lovforslaget tager Sigte paa, saa maa man jo sige: Dersom det er rigtigt, hvilken Lykke er det da ikke for Aarhus, ja for det ganske Land, at dette Spørgsmaal ikke blev løst, saaledes som Generaldirektionen og Ministeriet søgte at løse det i 1908—09! Forholdene ved Aarhus har imidlertid fra 1908—09 til 1914 ingenlunde udviklet sig saaledes, at den Løsning af Spørgsmaalet, som man den Gang ansaa for tilfredsstillende, nu ikke mere er det; hvorledes er det muligt, at den her foreslaaede Løsning af Spørgsmaalet nu er den eneste mulige? Nej, man har fuld Føje til at sige, at denne Sag forlader ikke dette Ting, før der har fundet en Undersøgelse Sted af den allergrundigste Art, og det vil ikke være af Vejen at afæske Generaldirektionen den bestemteste Erklæring om, hvorledes det kan forenes, at man i 1908—09 udtaler: Vel kan man flytte det hele ned i Mølleengen, men det er ikke en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet; Personbanegaarden maa blive paa den gamle Banegaards Terrain, kun denne Løsning er tilfredsstillende, og saa i 1914 erklære: Sagen kan slet ikke løses paa det Grundlag. Det vilde være et fuldstændigt Fejlgreb baade med Hensyn til Personbanegaardens Beliggenhed og med Hensyn til den finansielle Side af Sagen, baade nu og i Fremtiden. Dersom noget kan anføres som Bevis for, at Rigsdagen her staar overfor en Etat, der saa at sige kan udtale eet den ene Dag og det modsatte en anden og saa endda hævde overfor os: Det er god Latin, at I følger os blindt hen uden nogen nævneværdig Undersøgelse, — saa er det dette. Der foreligger her Bekræftelse paa, at man er inde paa en Vej, der fører os ind paa Baner, hvor vi skal være opmærksomme og forsigtige. Thi den Tanke maa jo dog have ligget til Grund for det Lovforslag, der blev fremsat i 1908—09, at Lovforslaget skulde blive til Lov, og var det sket, maatte man allerede nu næsten have været færdig med Projektet; dersom det Standpunkt, som Generaldirektoratet nu indtager, da er det rigtige, maatte man have sagt til den danske Rigsdag: Det gaar ikke an at

bygge paa den Maade, vi maa have det hele ned i Mølleengen, vi maa gøre det hele om. Nej, Rigsdagen maa tage Sagen i sin Haand og søge at faa den undersøgt saa grundigt som muligt. Thi det gaar ikke an at lege paa den Maade med alvorlige og store økonomiske Spørgsmaal som dette, og dersom man har sagt eet for faa Aar siden og nu siger det stik modsatte, kalder jeg det en Leg med den danske Rigsdag.

Jeg ser, at det nu anføres som Argument for den her foreslaaede Løsning, at dersom man deler Banegaarden, som Tanken var i 1908—09, i en Personbanegaard paa den nuværende Banegaards Terrain og en Godsbanegaard i Mølleengen, vil det medføre en større aarlig Udgift af ca. 100,000 Kr., som man vil spare ved at centralisere. Jeg skal dertil bemærke — det blev ogsaa sagt i Gaar —, at det Argument kan man ikke tillægge større Betydning. Jeg erindrer f. Eks., hvorledes man fra sagkyndig Side i sin Tid erklærede: Lad os centralisere Postvæsenet her i København, saa vil Administrationen kunne blive billigere; men jeg erindrer lige saa tydeligt, at den Gang, det saa var sket, var det første Krav, der stilledes af Postvæsenet, dette: Vi skal have mere Materiel nu end tidligere — og saa vildt jeg erindrer, blev det imødekommet. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at hvis man nu undersøger Forholdene i København, hvor man jo ogsaa har søgt at centralisere Jernbanevæsenet, vil det vise sig, at Styrelsen ikke er blevet billigere. Derfor giver jeg ikke det mindste for dette Argument — eller den Lokkedue, vil jeg hellere sige: Vi sparer 100,000 Kr. aarligt, naar vi flytter det hele ud i Mølleengen i Stedet for at beholde Personbanegaarden paa den nuværende Banegaards Terrain og flytte Godsbanegaarden ud i Mølleengen. Jeg haaber derfor ogsaa, at denne Side af Sagen maa blive grundigt undersøgt i det Udvalg, som bliver nedsat; thi det har sin Interesse, at vi faar mere og mere Klarhed over, hvor meget eller hvor lidt man kan bygge paa Postulater af Administrationen i denne Retning. Det har nemlig ret ofte vist sig ikke at holde stik, naar man har erklæret: Dersom I gør dette eller hint, kan I spare saa og saa meget.

Jeg er ligeledes enig i de Udtalelser, som fremsattes, i den stærkeste Form, af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der fik Tilslutning fra det ærede Medlem fra Verninge